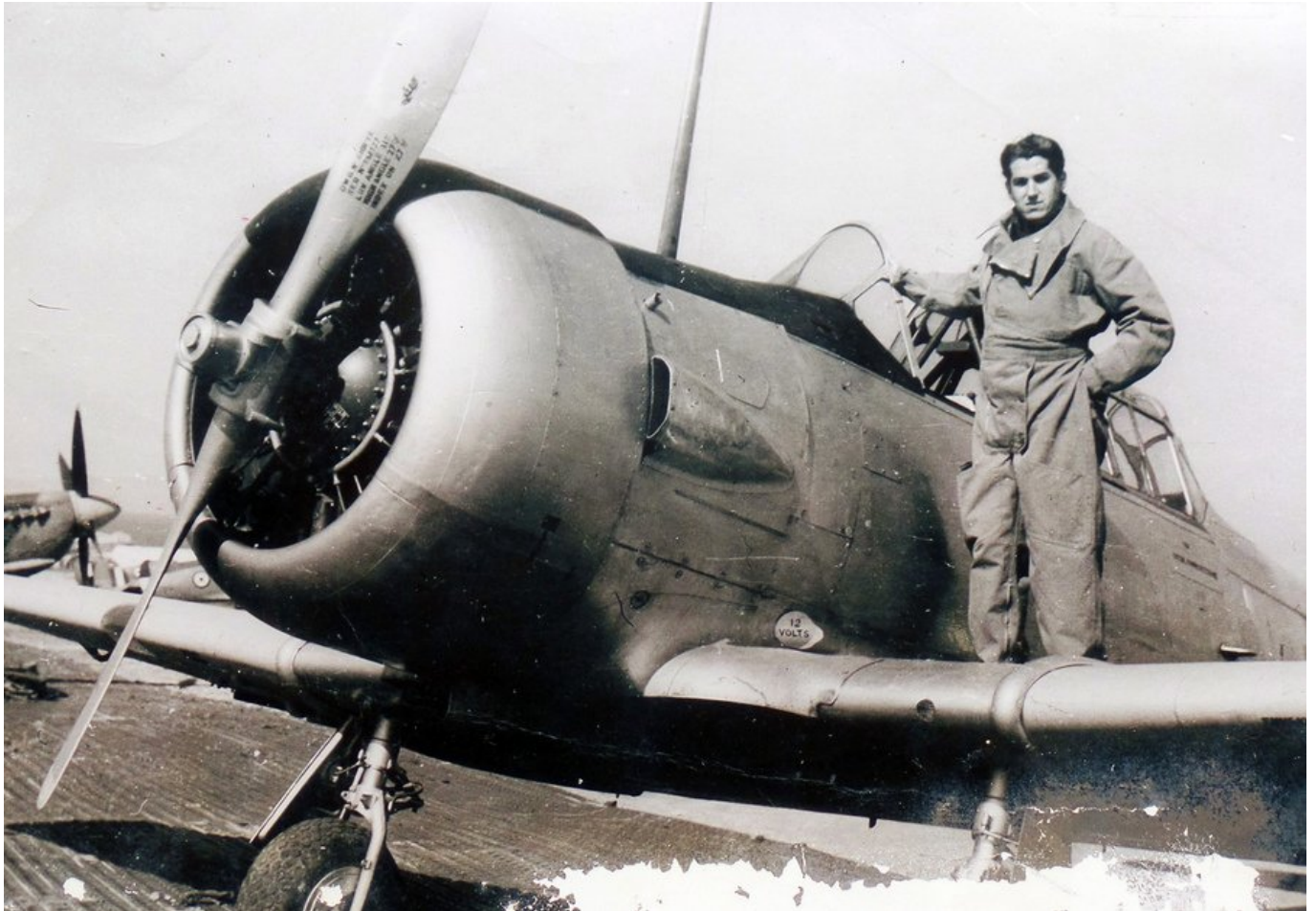

Κωνσταντίνος Χατζηλάκος: Απεβίωσε ο βετεράνος αεροπόρος του Β' ΠΠ και τελευταίος «αετός της Ερήμου»

/ [Επικαιρότητα](#)

Μέτρησε πάνω από 200 πολεμικές αποστολές στα μέτωπα της Βόρειας Αφρικής, της Μεσογείου, της Ιταλίας και των γιουγκοσλαβικών ακτών στα χρόνια του πολέμου.

Στα 102 χρόνια του έφυγε από τη ζωή τη Δευτέρα ο αντιπτέραρχος (Ι) **Κωνσταντίνος Χατζηλάκος**, μία εμβληματική μορφή της Πολεμικής Αεροπορίας, παλαίμαχος πιλότος δίωξης του [Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου](#), ο τελευταίος ιπτάμενος επιζών των «Μοιρών της Ερήμου», με πάνω από 200 πολεμικές αποστολές στο ενεργητικό του στα μέτωπα της **Βόρειας Αφρικής**, της Μεσογείου, της Ιταλίας και των γιουγκοσλαβικών ακτών στα χρόνια του πολέμου.

Πετώντας σε «ξένους ουρανούς», ο θρυλικός αεροπόρος ύψωσε την ελληνική σημαία όταν η χιτλερική σβάστικα μόλυνε τον **Ιερό Βράχο της Ακρόπολης** στα σκοτεινά χρόνια της Κατοχής.

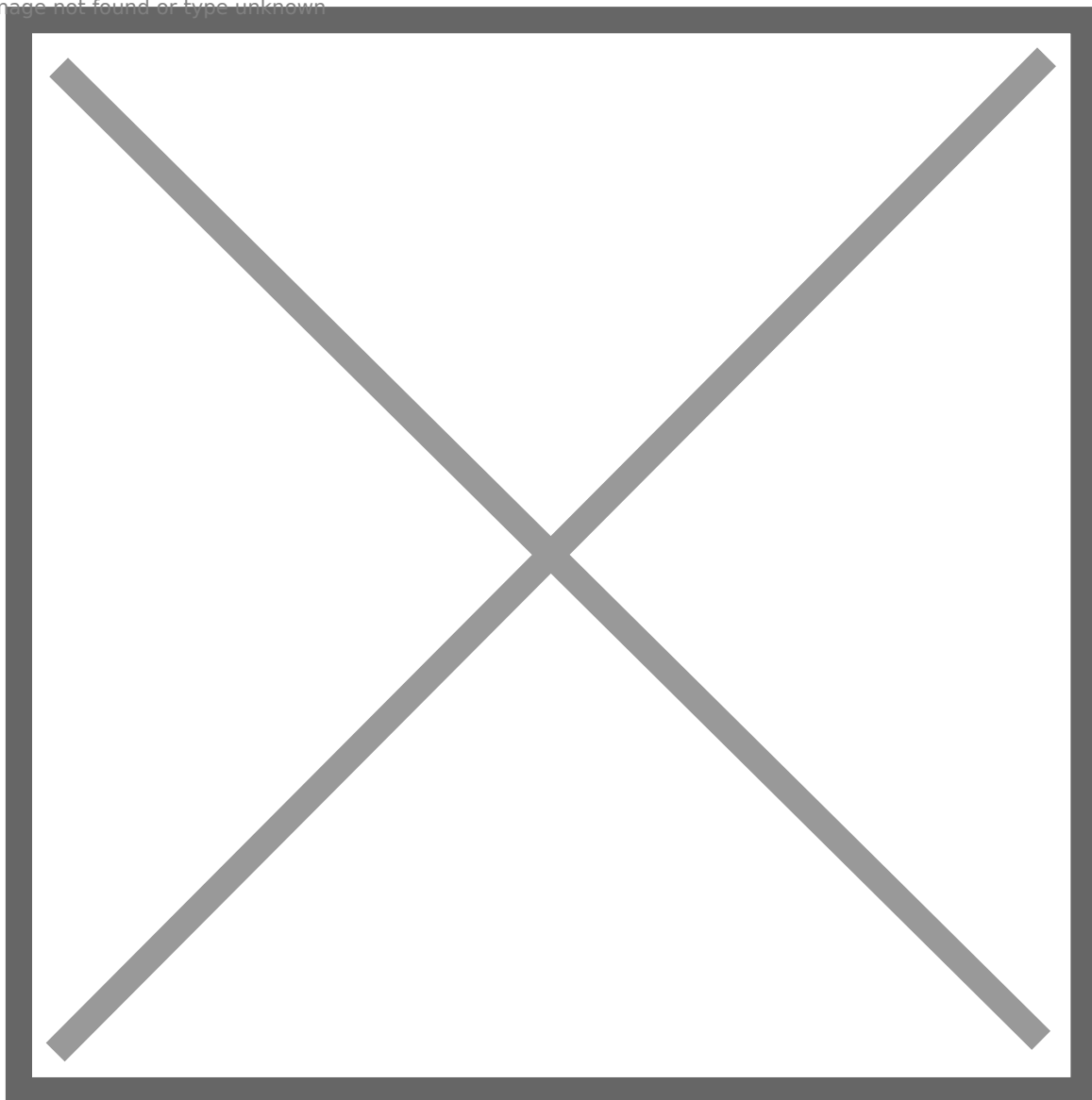

Ο εκλιπών γεννήθηκε το 1920 στη Λάρισα και το 1940, λίγες ημέρες πριν την έναρξη του ελληνοϊταλικού πολέμου, κατετάγη κατόπιν εξετάσεων στη Σχολή Αεροπορίας (Σχολή Ικάρων) στο Τατόι, ως πρωτοετής Ίκαρος με τη 10η Σειρά, και από εκεί αφού το αεροδρόμιο δεχτεί τις πρώτες βόμβες των Ιταλών την 28η Οκτωβρίου 1940, μαζί με τη σχολή θα αναχωρήσει για το Άργος για τη συνέχιση της αεροπορικής εκπαίδευσης, και στη συνέχεια, όταν ολόκληρη η ηπειρωτική **Ελλάδα** θα καταληφθεί από τους **Γερμανούς**, τον Απρίλιο του 1941 θα βρεθεί στην φλεγόμενη αλλά ακόμα ελεύθερη Κρήτη, με τα **γερμανικά Στούκας** να σφυροκοπούν το λιμάνι της Σούδας όταν το καράβι με τους μαθητές της **Σχολής Ικάρων** έμπαινε σε αυτό.

Μετά την πτώση της Κρήτης τον Μάιο του 1941 θα βρεθεί μαζί με τους συμμαθητές του και τους υπόλοιπους Έλληνες αεροπόρους στην **Αίγυπτο** και από εκεί στην (τότε) Παλαιστίνη, στο Σουδάν, στη **Ροδεσία** (Ζιμπάμπουε) και τη **Ν. Αφρική** για τη συνέχιση της εκπαίδευσης πριν ενταχθεί στις ελληνικές πολεμικές μοίρες δίκωξης και βομβαρδισμού στη Μ. Ανατολή, που επιχειρούσαν κάτω από την ομπρέλα της RAF. Για τα επόμενα τρία χρόνια του πολέμου, πετώντας αρχικά καταδιωκτικά Χαρικήν και αργότερα Σπιτφάϊρ, θα πάρει μέρος σε όλες τις επιχειρήσεις της 336ης Μοίρας Δίκωξης/Βομβαρδισμού στην οποία είχε ενταχθεί σε αποστολές συνοδείας νηοπομπών στη Μεσόγειο, αλλά και σε αποστολές βομβαρδισμού γερμανικών θέσεων στην Ιταλία και τις ακτές της Γιουγκοσλαβίας, καθώς οι Γερμανοί υποχωρούσαν στο τέλος του πολέμου.

Image not found or type unknown

Με την απελευθέρωση της Αθήνας τον Οκτώβριο του 1944 θα είναι από τους πρώτους αεροπόρους που θα πετάξει με το Σπιτφάϊρ του πάνω από την Ακρόπολη, όταν η γαλανόλευκη κυμάτιζε ξανά στον **Ιερό Βράχο** μετά από τριάμισι χρόνια σκλαβιάς.

Μεταπολεμικά θα εκπαιδευτεί ως χειριστής σε αεριωθούμενα της **Πολεμικής Αεροπορίας**, αλλά θα διατελέσει και εκπαιδευτής σε σχολές των τριών όπλων των ενόπλων δυνάμεων. Επίσης, υπήρξε διοικητής αεροπορικών μονάδων και σχηματισμών, καθώς και διευθυντής επιχειρήσεων σε στρατηγεία του **NATO**. Το 1964-1967 ήταν ακόλουθος άμυνας στην ελληνική πρεσβεία στην Ουάσινγκτον, από όπου και αποστρατεύτηκε διαφωνώντας με το καθεστώς της Χούντας.

Στα επόμενα χρόνια της ζωής του διετέλεσε διευθυντικό στέλεχος της **Χαλυβουργικής**, ενώ από το 1978 έως και το 1997 ήταν τεχνικός σύμβουλος της

αεροδιαστημικής εταιρίας **McDonnell Douglas Corporation.**

Το 2006, στα 86 του, εφηύρε τον «Triton», τον ελληνικό μετατροπέα κυματικής ενέργειας σε ηλεκτρισμό, μετά από έρευνες 29 ετών.

Είναι συγγραφέας του βιβλίου «*Η Τελευταία Αποστολή*», αφιερωμένο σε αυτούς που έκαναν το χρέος τους. Υπήρξε πρόεδρος του Συνδέσμου Παλαιμάχων Αεροπόρων της RAFA (Royal Air Force Association) – Κλάδος Αθηνών.

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ